

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Велико Търново, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Колева

при участието на секретаря Красимира Г. Илиева
като разгледа докладваното от Ирена Колева Търговско дело №
20224100900056 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.625 и сл. от ТЗ вр. чл.13 ал.1 т.3 б. “г” от ЗЮЛНЦ вр. чл.14 ал.4 от ЗЮЛНЦ.

Образувано е по молба на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, БУЛСТАТ 131063188, град София, бул. “Княз Дондуков” № 52, в която се сочи, че държавата има изискуеми вземания от Сдружение „СЦЕНА НА ВЕКОВЕТЕ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО“, БУЛСТАТ 104664042, произтичащи от Договор за предоставяне на национално съфинансиране с рег. № РД-02-29-50/15.03.2011г. и от Договор за предоставяне на национално съфинансиране с рег. № РД-02-29-48/15.03.2011г., сключени между Сдружението, като партньор и МРРБ, в качеството на национален орган, по Програма за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007 – 2013г. Посочва, че съгласно договореностите между страните плащанията по проектите се извършвали на два етапа – авансово плащане в размер на 80% от предоставената безвъзмездна финансова помощ по съответния проект и финално плащане, чийто размер се изчислява, като от 13% от размера на всички сертифицирани разходи на партньора по проекта се приспадне отпуснатото авансово плащане. С платежни нареждания от 25.03.2011г. МРРБ превело на Сдружението съответно сумите от 7 170.29 лв. и 15 845.81 лв., представляващи 80% от предвидените по договорите размери на предоставеното финансиране. Сочи, че писма – покани с изх. № 99-00-2-2021/1//19.10.2017г. и изх. № 99-00-2-58/19.01.2017г. МРРБ уведомил ответното сдружение, че във връзка с приключило изпълнение на проектите в 15-дневен срок получаване на поканата дължи възстановяване на разликите между авансово предвидените по съответния договор за съфинансиране суми, с които са надвишени частите на

сертифицираните разходи за национално съфинансиране, както следва – по договор за предоставяне на национално съфинансиране с рег. № РД-02-29-50/15.03.2011 г. в размер на сумата от 1 302.21 лв. и по договор за предоставяне на национално съфинансиране с рег. № РД-02-29-48/15.03.2011 г. в размер на 3 936.77 лв. Поради липсата на доброволно изпълнение в указаните срокове, МРРБ предало преписките на НАП за принудително събиране на държавните вземания. Излага, че посочените задължения са ликвидни и изискуеми, както и че не са заплатени към датата на подаване на настоящата молба. Твърди, че ответното сдружение не притежава движимо и недвижимо имущество и е налице основание да се предполага, че то не е в състояние да изпълни изискуемо държавно вземане. Поради това моли съда да постанови решение на основание чл.632 ал.1 ТЗ, с което да обяви неплатежоспособността му и да определи началната й дата, да открие производство по несъстоятелност, като едновременно с това обяви длъжника в несъстоятелност и постанови прекратяване на дейността му, да постанови обща възбрана и заповед върху имуществото му и да спре производството несъстоятелност. Претендира присъждане на направените по делото разходи, включително и юрисконсултско възнаграждение.

В предоставения на ответното сдружение срок, същото не е подало писмен отговор на молбата за откриване на производство по несъстоятелност.

Съдът, след като разгледа молбата и изложените в нея доводи и съобрази приложените към нея писмени доказателства и заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза за установяване финансовото състояние на сдружението, установи следното:

Молбата е подадена от активно легитимирано лице на основание чл.13 ал.1 т.3 б. “г” от ЗЮЛНЦ и до компетентния съд, като към нея са приложени удостоверение за актуално правно състояние на ответното сдружение, Договор за предоставяне на национално съфинансиране по програмата за трансгранично сътрудничество България – Румъния 2007-2013 г. с рег. № РД-02-29-48/15.03.2011 г. бюджетно платежно нареждане към него от 24.03.2011 г. за сумата от 15 845.81 лв., Договор за предоставяне на национално съфинансиране по програмата за трансгранично сътрудничество България – Румъния 2007-2013 г. с рег. № РД-02-29-50/15.03.2011 г. бюджетно платежно нареждане към него от 24.03.2011 г. за сумата от 7 170.29 лв., покани с изх. № 99-00-2-2021/1//19.10.2017 г. и изх. № 99-00-2-58/19.01.2017 г. и известия за доставянето им, писма на МРРБ до НАП, покани за плащане от НАП до ответното сдружение с известия за доставянето им, справка за задължения по програми на ЕС към 15.04.2022 г.

От приложените по делото документи и заключението на съдебно-счетоводната експертиза, както и изслушването на вещото лице, се установява, че в изпълнение на сключените договори за предоставяне на национално съфинансиране по програма за трансгранично сътрудничество България-Румъния от 15.03.2011 г. на ответното сдружение са били преведени уговорените в тях авансови суми, представляващи 80% от предоставената безвъзмездна финансова помощ. С приключване изпълнението на проектите са били изпратени покани до ответника, надлежно връчени, за възстановяване на разликите между авансово преведените суми по договорите, с които са надвишени частите на сертифицираните разходи за национално съфинансиране. Поради липса на изпълнение в

предоставения 15-дневен срок, МРРБ е предало преписките на НАП и е поискало предприемане на действия за принудително събиране на държавните вземания. С писмо от 05.10.2021г. НАП е уведомило ответното сдружение за задълженията по двата договора, възлизащи, ведно с дължимите главници и лихви за забава, на сумата от 7 606.25 лв. Към момента на изготвяне на заключението по делото вещото лице е установило и изискуемо задължение за данък върху доходите. Съгласно експертното заключение ответникът няма вземания от длъжници, не разполага с имущество и към 04.02.2017г. същият не е бил в състояние да погасява краткосрочните си задължения. Според вещото лице затрудненията му не са временни, а трайни, тъй като на практика то не осъществява никаква дейност, не води счетоводна отчетност, не отчита нито приходи, нито разходи от дейност.

По делото не са представени доказателства сдружението да има някакви приходи, както и да разполага с имущество. Вещото лице е приело, че поради липсата на имущество и парични средства, то не е в състояние да погаси паричните си задължения, а така също и да покрие началните разноси в производството по несъстоятелност.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи: Съобразно разпоредбата на чл.14 ал.4 от ЗЮЛНЦ относно неплатежоспособността, съответно несъстоятелността на сдруженията с нестопанска цел се прилагат разпоредбите на ТЗ и регламентирания в него производството по несъстоятелност. Поради липса на специални правила в ЗЮЛНЦ, регламентиращи реда и основанията за обявяване на сдружението в несъстоятелност, следва да се приложат нормите на чл.608 и сл. от ТЗ. Съгласно разпоредбата на чл.608 ал.1 т.3 от ТЗ, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по частно държавно вземане.

От представените по делото писмени доказателства и заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че държавата има изискуемо вземане от ответното сдружение в горепосочените размери – за главница и законна лихва.

Налице са предпоставките за обявяване неплатежоспособността на сдружението и откриване на производство по несъстоятелност по отношение на същото. Предвид установените задължения към държавата, дългият период от време на липса на погашения и неупражняването на каквато и да било дейност, съдът намира, че затрудненията на ответника са с траен характер и тъй като то не разполага с никакви активи – дълготрайни или краткотрайни, с които да покрива задълженията, се намира в състояние на неплатежоспособност.

По отношение началната дата на неплатежоспособност:

По аргумент от легалната дефиниция на понятието "неплатежоспособност" в чл.608 ал.1 ТЗ, начална дата е тази, на която длъжникът не е в състояние да изпълни свое изискуемо задължение от вида на посочените в разпоредбата. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да установи този времеви момент, в който едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността – наличие на непогасено изискуемо задължение по чл.608 ал.1 ТЗ и финансова невъзможност за погасяването му, която има траен характер. С оглед на изложеното, първият доказан момент, в който двата елемента съвпадат, е 04.02.2017г. Тази

дата следва да се определи за начална. Следва да се приеме, че към тази дата сдружението е в състояние на неплатежоспособност и трайно не може да заплаща задълженията си и да ги покрива с парични средства. Към тази дата всички обстоятелства, които обосновават състоянието на неплатежоспособност, са налице и са трайно установени.

Тъй като в хода на съдебното производство се установи, че ответното сдружение не притежава имущество – дълготрайни и краткотрайни активи, вземания и парични средства и сумата на актива на баланса е 0 лева, следва да се постанови решение по чл.632 ал.1 ТЗ. С определение от 12.08.2022г., обявено в книгата по чл.634в ТЗ, съдът е указал на ответника и неговите кредитори, че следва да привнесат началните разноски по производството, определени на сумата от 1 050 лв., но в указания срок сума не е постъпила. Изводът, че длъжникът не разполага с парични средства в наличност за покриване на началните разноски по несъстоятелността следва от експертното заключение. С оглед на това налице е предвидената в чл.632 ал.1 ТЗ хипотеза, при която следва да се обяви неплатежоспособността на длъжника и нейната начална дата, да бъде открито производство по несъстоятелност, да се обяви длъжникът в несъстоятелност, да бъде постановено прекратяване на дейността му и да спре производството по делото до евентуалното предплащане от длъжника или негов кредитор на необходимата сума за началните разноски. Възобновяването на производството може да се реализира при привнасяне на дължимите разноски в едногодишен срок от вписването на настоящото решение в търговския регистър, като ако това не бъде сторено, след изтичане на срока съдът ще прекрати производството по несъстоятелност и ще постанови заличаването на сдружението от регистъра на ЮЛНЦ. При този изход на делото, ответникът следва да заплати по сметка на ВТОС държавна такса за производството в размер на 250 лв. и 500 лв. за възнаграждение на вещото лице. Тези суми съгласно разпоредбата на чл.620 ал.1 ТЗ се събират от масата на несъстоятелността при разпределение на имуществото. Водим от горното и на основание чл.632 ал.1 ТЗ вр. чл.625 ТЗ вр. чл.13 ал.1 т.3 б.”г” от ЗЮЛНЦ вр. чл.14 ал.4 от с.з., съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на Сдружение „СЦЕНА НА ВЕКОВЕТЕ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО“, БУЛСТАТ 104664042, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул.“Полтава“ № 9, вх.Е, ап.10, представлявано от С. Х. Х., и **ОПРЕДЕЛЯ** началната й дата – 04.02.2017г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на Сдружение „СЦЕНА НА ВЕКОВЕТЕ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО“, БУЛСТАТ 104664042, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул.“Полтава“ № 9, вх.Е, ап.10, представлявано от С. Х. Х..

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на Сдружение „СЦЕНА НА ВЕКОВЕТЕ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО“, БУЛСТАТ 104664042, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул.“Полтава“ № 9, вх.Е, ап.10, представлявано от С. Х. Х..

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ Сдружение „СЦЕНА НА ВЕКОВЕТЕ –

ВЕЛИКО ТЪРНОВО“, БУЛСТАТ 104664042, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул.“Полтава“ № 9, вх.Е, ап.10, представлявано от С. Х. Х..

СПИРА производството по несъстоятелност до предплащане от длъжника или негов кредитор на началните разноски по производството, определени от съда в размер на 1 050 /хиляда и петдесет/ лв.

УКАЗВА, че ако в едногодишен срок от вписване на настоящото решение не бъде поискано възобновяване на производството, съдът ще прекрати производството по несъстоятелност и ще постанови заличаването на сружението от Регистъра на ЮЛНЦ.

ОСЪЖДА Сдружение „СЦЕНА НА ВЕКОВЕТЕ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО“, БУЛСТАТ 104664042, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул.“Полтава“ № 9, вх.Е, ап.10, представлявано от С. Х. Х., ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ВТОС държавна такса за производството по делото в размер на 250 /двеста и петдесет/ лв. и възнаграждение на вещото лице в размер на 500 /петстотин/ лв.

Решението подлежи на незабавно изпълнение.

Решението да се впише в Регистъра на ЮЛНЦ, воден от АВ.

Решението да се впише в книгата по чл.634в ТЗ.

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от вписването му в Регистъра на ЮЛНЦ пред Апелативен съд-Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____